

Kulturministeriet

Vejledning om håndtering af positive børneattester

[Fremsendes af Rigspolitiet sammen med fremsendelse af børneattester.]

Du har fra Rigspolitiet modtaget en positiv børneattest, dvs. en attest, hvoraf det fremgår, at den person, oplysningerne angår, har en eller flere domme om sædelighedsforbrydelser mod børn bag sig. Denne vejledning indeholder retningslinjer for, hvordan du skal behandle børneattesten og oplysningerne i denne. Indhentelse af børneattester skal ske i overensstemmelse med de regler, der gælder for sådanne attester i § 36 i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 (med senere ændringer) om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret), herunder at den, oplysningerne angår, har givet skriftligt samtykke til indhentelsen af børneattesten. Reglerne er vedlagt som bilag 1.

I. Børneattester

1. En positiv børneattest omfatter oplysninger om afgørelser (dvs. fældende domme m.v.) om overtrædelse af en række af straffelovens bestemmelser vedrørende sædelighedsforbrydelser mod børn. Børneattesten indeholder oplysning om en eller flere af følgende typer af straffelovsovertrædelser:

- Incest, samleje eller anden kønslig omgang med børn under 15 år
- Udbredelse eller besiddelse af børnepornografi
- Blufærdighedskrænkelser over for børn under 15 år.

2. En børneattest indeholder personoplysninger og skal derfor behandles på en sådan måde, at reglerne i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger ("persondataloven") overholdes. Persondataloven indebærer bl.a. et krav om at sikre personoplysningerne mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab. Uberettiget videregivelse af oplysninger om seksuelle og strafbare forhold kan straffes efter såvel straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 960 af 21. september 2004, som persondataloven. Der gælder iøvrigt en tavshedspligt for offentligt ansatte.

II. Opbevaring af børneattesten

3. En positiv børneattest indeholder oplysninger om seksuelle og strafbare forhold. Der er derfor tale om følsomme personoplysninger. Den modtagende institution, forening m.v. skal udpege en person, der har til opgave at sørge for, at beskyttelsen af personoplysningerne i børneattesten sker inden for rammerne af persondataloven. Det ændrer ikke ved, at det er den enkelte institution, forening m.v. som sådan, der har det juridiske ansvar.

4. Du bør straks efter modtagelsen destruere selve børneattesten, medmindre andre regler, fx på det ansættelses- og forvaltningsretlige område eller frivillige foreningers interne disciplinærregler, kræver opbevaring af attesten. I så fald bør du kun opbevare attesten i det omfang, sådanne regler

kræver det. Børneattesten skal i givet fald opbevares forsvarligt, så uvedkommende ikke har adgang til den, jf. afsnit V om datasikkerhed.

5. Om overladelse og videregivelse af personoplysningerne, se under afsnit III og IV.

III. Overladelse af oplysninger fra børneattesten

6. Det vil fremgå af den samtykkeerklæring (blanket), som den foreliggende børneattest er indhentet på grundlag af, at børneattesten udstedes til en bestemt institution, forening m.v. Personoplysningerne i børneattesten kan overlades til institutionens eller foreningens direktion, bestyrelse og særlige rådgivere (såkaldte databehandlere).

Hvis fx ansættelses- eller afskedigelsesproceduren i en institution eller forening nødvendiggør, at direktionen eller bestyrelsen får kendskab til oplysningerne for at kunne behandle ansættelses- eller afskedigelses sagen vedrørende den pågældende person, er det berettiget at overlade oplysningerne til direktionen eller bestyrelsesmedlemmerne. En overladelse af sådanne oplysninger til andre medarbejdere inden for den pågældende forening, institution m.v. er også berettiget, hvis det er nødvendigt fordi den pågældende deltager i ansættelses- eller afskedigelsesproceduren.

Det er også berettiget at overlade oplysninger til særlige rådgivere (såkaldte databehandlere). Et eksempel på en særlig rådgiver, som oplysningerne må overlades til, er en forenings hoved- eller landsorganisation; under alle omstændigheder er det den lokale forening, der har det juridiske ansvar for håndteringen af børneattesterne, og lands- og hovedorganisationens håndtering sker således på vegne af den lokale forening.

IV. Videregivelse af oplysningerne fra børneattesten

7. Personoplysninger i børneattesten må ikke videregives uden for den kreds, der er beskrevet i afsnit III, uden udtrykkeligt samtykke fra den person, oplysningerne angår.

8. Et *samtykke* skal opfylde de betingelser, som fremgår af persondatalovens § 3, nr. 8. Ved samtykke forstås herefter enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilger i, at oplysninger, der vedrører den pågældende selv, gøres til genstand for behandling.

Der gælder ikke noget formkrav til et samtykke. Der kan således være tale om såvel skriftligt som mundtligt samtykke fra den registrerede, ligesom samtykket også vil kunne gives digitalt. Da bevisbyrden for, at der foreligger et samtykke, der opfylder lovens krav, påhviler den dataansvarlige (myndigheden, virksomheden, foreningen m.v.), må det dog anbefales, at et samtykke i videst muligt omfang afgives skriftligt.

I kravet om et *specifikt* samtykke ligger, at samtykke skal være konkretiseret i den forstand, at det klart og utvetydigt fremgår, hvad det er, der meddeles samtykke til. Det skal af et meddelt samtykke fremgå, hvilke typer af oplysninger der må behandles, hvem der kan foretage behandling af oplysninger om den samtykkende, og til hvilket formål behandlingen kan ske. Heraf må bl.a. følge, at det må skulle fremgå af et meddelt samtykke, hvorledes oplysningerne må anvendes af tredjemænd, hvortil oplysningerne ønskes videregivet.

I kravet om, at samtykket skal være *informeret*, ligger, at den samtykkende skal være klar over, hvad det er, vedkommende meddeler samtykke til. Det er den dataansvarlige (myndigheden, virksomheden, foreningen mv.), der må sikre sig, at der gives den registrerede tilstrækkelig information til, at den pågældende kan vurdere, hvorvidt samtykket bør meddeles.

Der kan ikke indhentes et stiltiende eller indirekte samtykke. Et samtykke skal være en frivillig og udtrykkelig viljestilkendegivelse.

Hvis disse krav er opfyldt, vil en person fx kunne give samtykke til videregivelse af oplysninger til forældre til børn, der bliver berørt af de konsekvenser, der måtte følge af, at der er modtaget en positiv børneattest. Et samtykke er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at oplysningerne kan videregives, idet det i øvrigt er et krav, at der er en saglig grund til videregivelse.

9. Der kan ikke indhentes samtykke til videregivelse uden for den kreds, der er beskrevet i afsnit III, på tidspunktet for indhentelsen af samtykkeerklæringen. Samtykket kan først gives efter modtagelsen af den positive børneattest.

10. Videregivelse af fortrolige og følsomme personoplysninger, er reguleret i persondatalovens §§ 7-8, straffelovens § 264 d og § 152. Persondatalovens behandlingsregler er vedlagt som *bilag 2*. Forvaltningslovens regler om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger til en anden myndighed m.v. er vedlagt som *bilag 3*. Straffelovens regler om privatlivets fred, og den almindelige tavshedspligtsbestemmelse, er vedlagt som *bilag 4*.

V. Datasikkerhed

11. Myndigheder, virksomheder, foreninger m.v., der modtager en børneattest, skal overholde kravene om datasikkerhed i kapitel 11 i persondataloven.

Det centrale i persondatalovens kapitel 11 er, at den institution, forening m.v., der modtager børneattesten, har en pligt til at træffe de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger mod, at oplysningerne fra børneattesten hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med persondatalovens regler.

Denne forpligtelse gælder selvstændigt for eksempelvis en hovedorganisation, der rent praktisk håndterer en børneattest på vegne af en lokal forening, dvs. som databehandler for foreningen.

For offentlige myndigheder er kravene efter kapitel 11 udmøntet i sikkerhedsbekendtgørelsen og sikkerhedsvejledningen, som begge findes på www.datatilsynet.dk under punktet "Lovgivning".

Med hensyn til private virksomheder, foreninger og andre private organisationer m.v. anbefaler Datatilsynet, at der i videst muligt omfang iværksættes de sikkerhedsforanstaltninger, som følger af sikkerhedsbekendtgørelsen og vejledningen.

Private virksomheder, foreninger og andre private organisationer m.v. skal som dataansvarlige være særligt opmærksom på følgende:

- når børneattesten tilintetgøres (slettes), skal det ske på en sådan måde, at materialet ikke kan misbruges eller komme til uvedkommendes kendskab,

- hvis der overhovedet opstår behov for at opbevare børneattesten, jf. afsnit II, skal opbevaring ske forsvarligt aflåst og således, at uvedkommende ikke kan få adgang til oplysningerne,
- hvis oplysninger fra børneattesten behandles elektronisk, skal det sikres, at uvedkommende ikke kan få adgang til oplysningerne,
- den afgrænsede personkreds, fx bestyrelsen eller direktionen, jf. pkt. 6, der har adgang til oplysningerne, fordi de deltager i beslutningen om ansættelse eller afskedigelse, skal have den fornødne instruktion om, hvordan oplysningerne skal behandles.

VI. Andre forhold

12. Bemærk, at bestemmelserne i persondataloven om oplysningspligt, den registreredes ret til indsigt i den registreredes personoplysninger og rettelse af ukorrekte oplysninger skal overholdes. Reglerne er optrykt i *bilag 5*.

13. Det bemærkes, at det – inden for lovgivningens rammer – er op til den institution, forening m.v., der indhenter børneattesten, at træffe beslutning om, hvorvidt en positiv børneattest skal have konsekvenser for den person, attestens vedrører.

§ 36 i bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 (med senere ændringer) om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret).

§ 36 har følgende ordlyd:

”§ 36. Rigspolitichefen kan efter begæring til brug for ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen har en direkte kontakt med børn under 15 år, videregive oplysninger fra efterforskningsdelen om afgørelser, som er eller har været optaget i afgørelsesdelen, og som omfatter overtrædelse af straffelovens § 222, § 222, jf. §§ 224 og 225, og § 235 samt om overtrædelse af § 210 og 232, hvis forholdet er begået mod et barn under 15 år.

Stk. 2. Videregivelse af oplysninger efter stk. 1 kan kun ske efter samtykke fra den, oplysningerne angår. § 16, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I forbindelse med Rigspolitichefens videregivelse af oplysninger efter stk. 1 skal det tydeligt fremgå, at en uberettiget videregivelse af oplysningerne kan straffes.

Stk. 4. Ved skriftlig henvendelse til Rigspolitichefen kan en person få meddelelse om oplysninger, der er videregivet om den pågældende efter stk. 1.”

§ 16, stk. 2 og 3, i bekendtgørelsen har følgende ordlyd:

”*Stk. 2.* Samtykke skal meddeles skriftligt og skal indeholde oplysning om,

- 1) hvilke typer oplysninger der må videregives,
- 2) hvem oplysningerne må videregives til, og
- 3) hvorledes oplysningerne må anvendes af den angivne modtager.

Stk.3. Samtykke bortfalder senest efter et års forløb.”

Persondataloven

Behandling af oplysninger

§ 7. Der må ikke behandles oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til en sådan behandling,
- 2) behandlingen er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit samtykke,
- 3) behandlingen vedrører oplysninger, som er blevet offentliggjort af den registrerede, eller
- 4) behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares.

Stk. 3. Behandling af oplysninger om fagforeningsmæssige tilhørsforhold kan endvidere ske, hvis behandlingen er nødvendig for overholdelsen af den dataansvarliges arbejdsretlige forpligtelser eller specifikke rettigheder.

Stk. 4. En stiftelse, en forening eller en anden almennyttig organisation, hvis sigte er af politisk, filosofisk, religiøs eller faglig art, kan inden for rammerne af sin virksomhed foretage behandling af de i stk. 1 nævnte oplysninger om organisationens medlemmer eller personer, der på grund af organisationens formål er i regelmæssig kontakt med denne. Videregivelse af sådanne oplysninger kan dog kun finde sted, hvis den registrerede har meddelt sit udtrykkelige samtykke hertil eller behandlingen er omfattet af stk. 2, nr. 2-4, eller stk. 3.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis behandlingen af oplysninger er nødvendig med henblik på forebyggende sygdomsbekæmpelse, medicinsk diagnose, sygepleje eller patientbehandling, eller forvaltning af læge- og sundhedstjenester, og behandlingen af oplysningerne foretages af en person inden for sundhedssektoren, der efter lovgivningen er undergivet tavshedspligt.

Stk. 6. Behandling af de i stk. 1 anførte oplysninger kan ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af sine opgaver på det strafferetlige område.

Stk. 7. Undtagelse fra bestemmelsen i stk. 1 kan endvidere gøres, hvis behandlingen af oplysninger sker af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Tilsynsmyndigheden giver tilladelse hertil. Der kan fastsættes nærmere vilkår for behandlingen. Hvor tilladelse meddeles, giver tilsynsmyndigheden underretning herom til Europa-Kommissionen.

Stk. 8. For den offentlige forvaltning må der ikke føres edb-registre med oplysninger om politiske forhold, som ikke er offentligt tilgængelige.

§ 8. For den offentlige forvaltning må der ikke behandles oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i § 7, stk. 1, nævnte, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte oplysninger må ikke videregives. Videregivelse kan dog ske, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen,
- 2) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår,
- 3) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, eller
- 4) videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en persons eller virksomheds opgaver for det offentlige.

Stk. 3. Forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, må kun videregive de i stk. 1 nævnte oplysninger og de oplysninger, der er nævnt i § 7, stk. 1, hvis betingelserne i stk. 2, nr. 1 eller 2, er opfyldt, eller hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 4. Private må behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i § 7, stk. 1, nævnte, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Herudover kan behandling ske, hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede.

Stk. 5. De i stk. 4 nævnte oplysninger må ikke videregives uden den registreredes udtrykkelige samtykke. Videregivelse kan dog ske uden samtykke, når det sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse.

Stk. 6. Behandling af oplysninger i de tilfælde, der er reguleret i stk. 1, 2, 4 og 5, kan i øvrigt finde sted, hvis betingelserne i § 7 er opfyldt.

Stk. 7. Et fuldstændigt register over straffedomme må kun føres for en offentlig myndighed.

**Forvaltningslovens regler om
tavshedspligt og videregivelse af oplysninger**

§ 27. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jfr. borgerlig straffelov § 152 og §§ 152 c-152 f, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder navnlig til:

- 1) statens sikkerhed eller rigets forsvar,
- 2) rigets udenrigspolitikke eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner,
- 3) forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straffuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning,
- 4) gennemførelse af offentlig kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen,
- 5) det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed,
- 6) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske, forhold, eller
- 7) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers økonomiske interesse i at beskytte oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.

Stk. 2. Inden for den offentlige forvaltning kan der kun pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bestemte offentlige eller private interesser som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. En forvaltningsmyndighed kan bestemme, at en person uden for den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som myndigheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil.

Stk. 4. Fastsættes der i henhold til § 1, stk. 2, regler om tavshedspligt, eller pålægges der tavshedspligt efter stk. 3, finder straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f tilsvarende anvendelse på overtrædelse af sådanne regler eller pålæg.

Videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed

§ 28. Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om

helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende, må ikke videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske, når

- 1) den, oplysningen angår, har givet samtykke,
- 2) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives,
- 3) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår, eller
- 4) videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 3. Andre fortrolige oplysninger må ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Stk. 4. Samtykke efter stk. 2, nr. 1, skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om, hvilken type oplysninger der må videregives, til hvem oplysninger må videregives og til hvilket formål. Kravet om skriftlighed kan dog fraviges, når sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt taler derfor.

Stk. 5. Samtykke efter stk. 2, nr. 1, bortfalder senest et år efter det er givet.

Stk. 6. Lokale administrative organer, som ved lov er tillagt en selvstændig kompetence, anses som en selvstændig myndighed efter stk. 1 og 3.

[...]

§ 31. I det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysninger, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder dog ikke anvendelse, hvis videregivelsen påfører myndigheden et merarbejde, der væsentligt overstiger den interesse, den anden myndighed har i at få oplysningerne.

Straffeloven

Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v.

§ 152. Den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Begås det i stk. 1 nævnte forhold med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år. Som særligt skærpende omstændighed anses navnlig tilfælde, hvor videregivelsen eller udnyttelsen er sket under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor.

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Freds- og ærekrænkelser

§ 264 d. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

Persondataloven

Oplysningspligt over for den registrerede

§ 28. Ved indsamling af oplysninger hos den registrerede skal den dataansvarlige eller dennes repræsentant give den registrerede meddelelse om følgende:

- 1) Den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet.
- 2) Formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt.
- 3) Alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser, som f.eks.:
 - a) Kategorierne af modtagere.
 - b) Om det er obligatorisk eller frivilligt at besvare stillede spørgsmål samt mulige følger af ikke at svare.
 - c) Om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de i nr. 1-3 nævnte oplysninger.

§ 29. Hvor oplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, påhviler det den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om følgende:

- 1) Den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet.
- 2) Formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt.
- 3) Alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser, som f.eks.:
 - a) Hvilken type oplysninger det drejer sig om.
 - b) Kategorierne af modtagere.
 - c) Om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de i nr. 1-3 nævnte oplysninger, eller hvis registreringen eller videregivelsen udtrykkeligt er fastsat ved lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 gælder heller ikke, hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller er uforholdsmæssigt vanskelig.

§ 30. Bestemmelserne i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv.

Stk. 2. Undtagelse fra bestemmelserne i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, kan tillige gøres, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, herunder navnlig til

- 1) statens sikkerhed,
- 2) forsvaret,
- 3) den offentlige sikkerhed,
- 4) forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv,
- 5) væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos en medlemsstat eller Den Europæiske Union, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender, og
- 6) kontrol-, tilsyns- eller reguleringsopgaver, herunder opgaver af midlertidig karakter, der er et led i den offentlige myndighedsudøvelse på de i nr. 3-5 nævnte områder.

Den registreredes indsigtsret

§ 31. Fremsætter en person begæring herom, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om,

- 1) hvilke oplysninger der behandles,
- 2) behandlingens formål,
- 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og
- 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Stk. 2. Den dataansvarlige skal snarest besvare begæringer som nævnt i stk. 1. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den dataansvarlige underrette den pågældende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

[...]

Øvrige rettigheder

§ 37. Den dataansvarlige skal berigtige, slette eller blokere oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lov eller bestemmelser udstedt i medfør af lov, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom.

Stk. 2. Den dataansvarlige skal underrette den tredjemand, hvortil oplysningerne er videregivet, om, at de videregivne oplysninger er berigtiget, slettet eller blokeret i henhold til stk. 1, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom. Dette gælder dog ikke, hvis underretningen viser sig umulig eller er uforholdsmæssigt vanskelig.